

Catequesi primera: Pere, el pescador

Us oferim la primera catequesi, d'una sèrie de set, que està centrada en el ministeri de l'apòstol sant Pere i dels seus successors, amb motiu de la preparació del viatge de Benet XVI a Barcelona.

20/09/2010

Després de Jesús, Pere és el personatge més conegut i citat en el Nou Testament: és esmentat 154 vegades amb el sobrenom de Pétros, “pedra”, “roca”, que és la traducció

grega del nom arameu que li va donar directament Jesús: Kefa, testimoniat en nou ocasions, sobretot en les cartes de Pau. Cal afegir, a més, el nom de Simó, usat freqüentment (75 vegades), que és la forma adaptada al grec del seu nom hebreu original, Simeó (dos cops: Ac 15,14; 2Pe 1,1).

1. Un jueu creient i observant

Fill de Joan (cf. Jn 1,42) o, en la forma aramea, bar-Jona, fill de Jonàs (cf. Mt 16,17), Simó era de Betsaida (Jn 1, 44), localitat que es trobava a orient del mar de Galilea, de la qual venia també Felip i, és clar, Andreu, germà de Simó. La seva parla traïa l'accent galileu. Com el seu germà, era pescador: amb la família de Zebedeu, pare de Jaume i de Joan, dirigia una petita empresa de pesca al llac de Genesaret (cf. Lc 5,10).

Per aquest motiu, havia de gaudir d'un cert alleujament econòmic i

estava animat per un sincer interès religiós, per un desig de Déu – desitjava que Déu intervingués en el món–, un desig que el va portar a dirigir-se amb el seu germà fins a Judea per seguir la predicació de Joan Baptista (Jn 1,35-42).

Era un jueu creient i observant, confiat en la presència activa de Déu en la història del seu poble, i entristit en no veure l'acció poderosa en les vicissituds de què en aquest moment era testimoni. Estava casat, i la seva sogra, curada un dia per Jesús, vivia a la ciutat de Cafarnaüm, a la casa en què també s'allotjava Simó, quan es trobava en aquesta ciutat (cf. Mt 8,14s.; Mc 1,29ss; Lc 4,38s.). Recents excavacions arqueològiques han permès de treure a la llum, sota el sòl de mosaic en forma octogonal d'una petita església bizantina, les restes d'una església més antiga, edificada en aquella casa, com testimonien els grafitis amb invocacions a Pere.

Els evangelis ens informen que Pere es troba entre els primers quatre deixebles del Natzarè (cf. Lc 5,1-11), als quals s'uneix el cinquè, segons costum de tot Rabí de tenir cinc deixebles (cf. Lc 5,27: la crida de Leví). Quan Jesús passa de cinc a dotze deixebles (cf. Lc 9,1-6), quedarà clara la novetat de la seva missió: no és un de tants rabins, sinó que ha vingut a reunir l'Israel escatològic, simbolitzat pel nombre dotze, el de les tribus d'Israel.

2. La crida de Jesús

En els Evangelis, Simó presenta un caràcter decidit i impulsiu. Està disposat a fer prevaler les seves raons, fins i tot amb la força (va usar l'espasa a l'Hort de les Oliveres, cf. Jn 18,10s.). Al mateix temps, a vegades és també ingenu i temorós, així com honest, fins arribar al penediment més sincer (cf. Mt 26, 75).

Els Evangelis permeten continuar pas a pas el seu itinerari espiritual. El punt de partida és la crida per part de Jesús. Va tenir lloc en un dia com qualsevol altre, mentre Pere realitzava el seu treball de pescador. Jesús es troba al llac de Genesaret i la multitud l'envolta per escoltar-lo.

El nombre dels oients creava certes dificultats. El mestre veu dues barques amarrades a la riba. Els pescadors n'han baixat i estan rentant les xarxes. Els demana poder pujar a una barca, la de Simó, i li demana que s'allunyi una mica de terra. Assegut en aquesta càtedra improvisada ensenya des de la barca a la multitud (cf. Lc 5,1-3). D'aquesta manera, la barca de Pere esdevé la càtedra de Jesús. Quan va acabar de parlar, li diu a Simó: “Rema mar endins, i caleu les xarxes per pescar”. Simó respon: “Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat

res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes” (Lc 5,4-5).

Jesús, que era un fuster, no era un expert de pesca i, no obstant això, Simó el pescador es fia d’aquest Rabí, que no li dóna respostes sinó que l’invita a confiar-se. La seva reacció davant la pesca miraculosa és de sorpresa i d’estremiment: “Allunya’t de mi, Senyor, que sóc un pecador” (Lc 5,8). Jesús respon invitant-lo a tenir confiança i a obrir-se a un projecte que supera tota expectativa: “No tinguis por. D’ara endavant seràs pescador d’homes” (Lc 5,10).

Pere no es podia imaginar encara que un dia arribaria a Roma i que aquí seria “pescador d’homes” per al Senyor. Accepta aquesta crida sorprenent a deixar-se involucrar en aquesta gran aventura: és generós, reconeix els seus límits, però creu en qui el crida i segueix el somni del seu

cor. Diu “sí”, un “sí” valent i generós, i esdevé deixeble de Jesús.

3. La confessió de fe

Pere viurà un altre moment significatiu en el seu camí espiritual als voltants de Cesarea de Filip, quan Jesús planteja als deixebles una pregunta concreta: “Qui diu la gent que sóc jo?” (Mc 8,27). A Jesús no li basta una resposta del que se senti dir. Del qui ha acceptat comprometre’s personalment amb Ell, vol una presa de posició personal. Per això, insisteix: “I vosaltres, qui dieu que sóc jo?” (Mc 8,29). És Pere qui respon també per compte dels altres: “Tu ets el Crist” (ibíd.), és a dir, el Messies. Aquesta resposta, que no ha estat revelada ni per “la carn ni la sang” d’ell, sinó que ha estat donada pel Pare que és al cel (cf. Mt 16,17), conté com la llavor de la futura confessió de fe de l’Església.

No obstant això, Pere no havia comprès encara el contingut profund de la missió messiànica de Jesús, el nou sentit de la paraula: Messies. Ho demostra a poc a poc, donant a entendre que el Messies que està seguint en els seus somnis és molt diferent de l'autèntic projecte de Déu. Davant l'anunci de la passió, s'escandalitza i protesta, suscitant la forta reacció de Jesús (cf. Mc 8,32-33).

Pere vol un Messies “home diví”, que respongui a les expectatives de la gent, imposant a tots la seva potència: nosaltres també desitgem que el Senyor imposi la seva potència i transformi immediatament el món; Jesús es presenta com el “Déu humà”, el servent de Déu que trastorna les expectatives de la multitud, abraçant un camí d'humilitat i de sofriment.

És la gran alternativa, que també nosaltres hem de tornar a aprendre: privilegiar les pròpies expectatives

rebutjant Jesús o acollir Jesús en la veritat de la seva missió i arraconar les expectatives massa humanes.

Pere, que és impulsiu, no dubta a prendre'l a part i reprendre'l. La resposta de Jesús engorra totes les falses expectatives, cridant-lo a la conversió i al seu seguiment: “Vés-te'n d'aquí, Satanàs! No veus les coses com Déu, sinó com els homes” (Mc 8,33). No m'indiquis tu el camí, jo segueixo el meu camí i tu posa't rere meu.

4. Pere i el nostre seguiment de Jesús

D'aquesta manera, Pere aprèn el que significa veritablement seguir Jesús. És la segona crida, com la d'Abraham a Gn 22, després de la de Gn 12. “Si algú vol venir darrere meu, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Perquè qui vulgui salvar la vida, la perdrà; però qui perdi la vida per mi i per

l'Evangelí, la salvarà" (Mc 8,34-35). És la llei exigent del seguiment: cal saber renunciar, si fa falta, a tot el món per salvar els veritables valors, per salvar l'ànima, per salvar la presència de Déu en el món (cf. Mc 8,36-37). Encara que li costa, Pere acull la invitació a seguir el seu camí rere les petjades del Mestre.

Em sembla que aquestes diferents conversions de sant Pere i tota la seva figura són motiu de gran consol i un gran ensenyament per a nosaltres. També nosaltres desitgem Déu, també volem ser generosos, però també nosaltres ens esperem que Déu sigui fort en el món i transformi immediatament el món, segons les postres idees, segons les necessitats que veiem. Déu opta per un altre camí. Déu tria el camí de la transformació dels cors en el sofriment i en la humilitat. I nosaltres, com Pere, sempre hem de convertir-nos novament. Hem de

seguir Jesús i no precedir-lo: Ell ens mostra el camí. Pere ens diu: tu penses que tens la recepta i que has de transformar el cristianisme, però qui coneix el camí és el Senyor. És el Senyor qui em diu, qui et diu: segueix-me! I hem de tenir la valentia i la humilitat per seguir Jesús, perquè Ell és el Camí, la Veritat i la Vida.

*Audiència general del 17 de maig –
L'Osservatore Romano, 18 de maig de
2006*

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/catequesi-
primera-pere-el-pescador/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/catequesi-primera-pere-el-pescador/) (23/08/2025)